

INEKE
HEERKENS

SHIFTING MASS

SHIFTING MASS 5/5

ARTIST IN RESIDENCE ▶ SUNDAYMORNING@EKWC

5/5
FINALE AT
SUNDAYMORNING@EKWC

INEKE
HEERKENS

SHIFTING MASS 5/5

SHIFTING
MASS

ARTIST IN RESIDENCE ▶ SUNDAYMORNING@EKWC

5/5
FINALE AT
SUNDAYMORNING@EKWC

Finale in Sundaymorning @ekwc

Finale at Sundaymorning @ekwc

We presenteren met z'n vijven; Eylem Aladogan, Ipek Kotan, Samantha Thole, Birgit Saupe en ik. Het is een feestelijke 'extra large' presentatie in onze studio's. Op een prachtig warme zomeravond laten we aan elkaar, de Sundaymorning@ekwc staff en de genodigde gasten de resultaten zien van onze drie maanden residentie. De dagen ervoor draaien de ovens luidruchtig, zijn er 'white nights', d.w.z. er wordt niet geslapen maar doorgewerkt, projecten moeten worden afgerond. De houtwerkplaats is dan de drukste plek in het ekwc. Van keramisten zijn we nu plotseling timmerlieden geworden die kisten voor het transport in elkaar zetten.

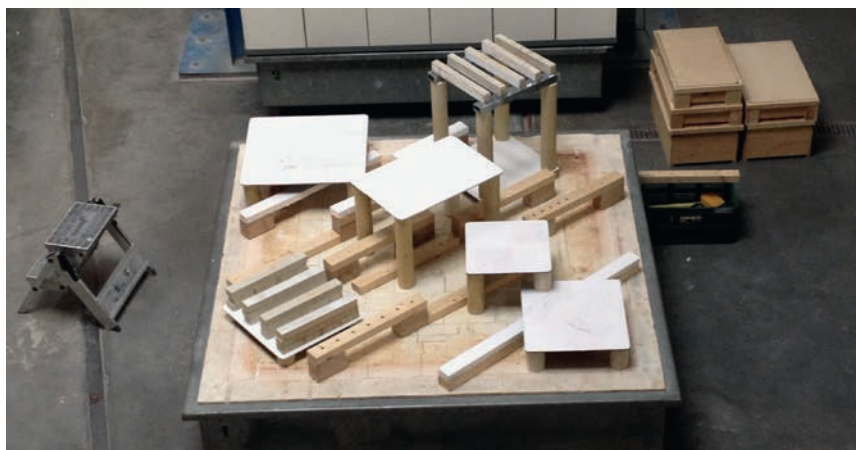
There are five of us presenting work: Eylem Aladogan, Ipek Kotan, Samantha Thole, Birgit Saupe and I. There is a grand 'extra large' presentation in our studio's. On a beautiful summer's evening we show the results of three month's residency to each other, the Sundaymorning@ekwc staff and invited guests.

For days beforehand the ovens are working noisily, there are 'white nights' when we don't go to sleep but keep going, projects have to be finished. The carpentry studio is the busiest place. Ceramicists have turned into carpenters, building crates for transportation.

Het is een fijn ritueel voor mij. Alle gemaakte werken gaan nog een keer door mijn handen, dan de 'kralen' kist in. Ik realiseer me dat ik een bijzondere periode aan het afsluiten ben. Ik heb een waardevol onderzoek gedaan en een nieuwe weg in mijn werk ingeslagen. Ik heb hele interessante mensen ontmoet en ermee samengewerkt. Ik heb werkprocessen van andere participanten van dichtbij mogen volgen, wat voor een enorm saamhorigheid gevoel zorgt. Mijn studio wordt weer teruggebracht in de originele staat; leeg en klaar voor de volgende kunstenaar. Er zijn tranen bij het afscheid.

Ineke Heerkens,
juli 2013

This is a fine ritual for me. All of the work passes through my hands once again, then into the beads crate. I realize the closure of a special period. I have completed a valuable research and turned into a new direction. I have met very interesting people and cooperated with them. I was allowed to monitor the making of process of other participants intimately, which lead to an enormous spirit of community. My studio is being reverted into its original state - empty and ready for the next artist. There are good-bye tears.

3

4

3 presentation

4 presentation

● Perstekst / Press release sundaymorning@ekwc

**Shifting Mass:
‘My hands work and push
the clay. Clay accumulates,
re-shapes around my fingers.**

**Clay is curling into all
directions. Frayed edges,
pleats, crinkles...The imprint
of my fingertop in clay is
opening up like a
flower’s bud.’**

**‘Shifting mass’ is the dynamic
research in form, material
and colour of Jewellery maker
Ineke Heerkens.**

XL presentation

Sunday morning

Wednesday 17/1

from 17.00 until 19.00 hours

Spoken dialogues, tactile experiences, light tables, drawing, 3D-printed objects and digital images

At the end of the residency each participant gives a final presentation. This final presentation is meant to give the participant the opportunity to show his/her work to the other participants, workshop visitors and staff and external guests. The final presentation is an exhibition but shows the result of the residency.

Spoken dialogues

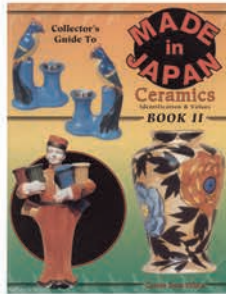
"During this time I had a lot of time to think about my work. I was able to talk to other people and get their feedback. It was very helpful. I was able to see how my work was perceived by others. I was able to see how my work was perceived by others. I was able to see how my work was perceived by others."

Spoken dialogues

"There were a lot of things, abstract and concrete ones, that I was able to see. I was able to see how my work was perceived by others. I was able to see how my work was perceived by others. I was able to see how my work was perceived by others."

"I had a lot of time to think about my work. I was able to talk to other people and get their feedback. It was very helpful. I was able to see how my work was perceived by others. I was able to see how my work was perceived by others."

Spoken dialogues

"During the entire residency period at the European Ceramic Workcenter in Maastricht, I was able to see how my work was perceived by others. I was able to see how my work was perceived by others. I was able to see how my work was perceived by others."

"The overall quality of the work was very high. I was able to see how my work was perceived by others. I was able to see how my work was perceived by others. I was able to see how my work was perceived by others."

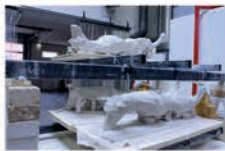
"Through the exploration of skills in pottery and the workshop Ceramic Studio, the artist's vision to see the exhibition in 2018 and to connect to the tradition of the European Ceramic Workcenter in Maastricht was supported."

Spoken dialogues

"After the entire period of work at the ECWC, I decided to make this site quite differently. Instead of setting up entirely in accordance with a prearranged plan, I decided to set up a more open structure. I was able to see how my work was perceived by others. I was able to see how my work was perceived by others."

"I had a lot of time to think about my work. I was able to talk to other people and get their feedback. It was very helpful. I was able to see how my work was perceived by others. I was able to see how my work was perceived by others."

Spoken dialogues

"The overall quality of the work was very high. I was able to see how my work was perceived by others. I was able to see how my work was perceived by others. I was able to see how my work was perceived by others."

"Through the exploration of skills in pottery and the workshop Ceramic Studio, the artist's vision to see the exhibition in 2018 and to connect to the tradition of the European Ceramic Workcenter in Maastricht was supported."

7

8

7 objects *shifting hand*

8 detail ceramic beads *shifting hand*

⑨ divers ceramic beads

⑩ detail ceramic beads sediment

Thuis in Amsterdam

Het duurde even totdat ik weer mijn draai kon vinden in Amsterdam. In het midden van mijn atelier staan vijf houten kisten met eindresultaten en succesvolle testen, drie kratten met mallen en glazuren en vier emmers gevuld met bisque gestookt keramiek. De laatste zijn de probeersels, de twijfel gevallen, de zijpaadjes. Het mag nog niet weg, want wellicht zit er nog iets bruikbaar tussen voor een vervolg. Een rol met tekeningen, collage's en twee pakken klei staan er ook nog. De ruimte is vol.

Na drie maanden intensief werken in Sundaymorning@ekwc is het werk nog prominent in mijn hoofd aanwezig. Lange uren maken en zeker niet voor 2 uur 's nachts naar bed gaan, heeft een afkickperiode nodig.

Gelukkig wordt het een prachtige zomer, die ik gretig benut als inhaalslag op sociaal gebied; vrienden zien!

At home in Amsterdam

It took time before I could settle into a routine in Amsterdam. Five wooden crates filled up with final results and try-outs stand in the middle of my studio, three crates with moulds and glazes, four buckets with bisque fired ceramics. The last are try-outs, the doubting pieces, the side roads. It can't be disposed of because of probably usable pieces for a follow-up. One scroll with drawings, collages and two packs of clay are there, too. The space is full.

After three months of intense work at Sundaymorning@ekwc my head is still completely occupied by the work. Long hours of work and never going to bed before 2 o'clock asks for a detox period.

Luckily it is a beautiful summer, which I use greedily to catch up socially, to meet friends.

Mijn Amsterdamse atelier is een stuk kleiner dan de studio in het ekwc. Ik wil direct verder met de resultaten. Werk waar ik mee bezig was vóórdat ik met de residentie begon gaat even aan de kant. Het atelier opruimen, schilderen en extra tafels plaatsen geeft rust. Nu gaan de keramische stukken een nieuwe en laatste fase in: het worden daadwerkelijk sieraden. De nieuwe collectie zal in het voorjaar van 2014 bij galerie Marzee in Nijmegen worden getoond.

My Amsterdam studio is much smaller than the studio at EKWC. I want to continue immediately with my results. Work which I was involved in before I started the residency is moved aside. Organizing the studio, painting and putting up new tables creates some peace. Now the ceramic pieces enter a new, the last phase: they are indeed going to become jewellery. The new collection will be shown in spring at gallery Marzee in Nijmegen.

Ineke Heerkens,
september 2013

Textiellab - Passement

1 2

1 3

Textile lab - Passementerie

1 4

SHIFTING MASS 5/5

1 2 braiding machine

1 3 cord making by hand

1 4 various yarns

15

16

15 samples how to combine cord and ceramics

16 necklace in progress

Kunstenaars gesprek - *De dynamiek in verstilling*

Hoe belangrijk is het om terug te gaan naar de vragen waarmee een artistiek onderzoek is begonnen? Is het nodig om rekenschap af te leggen? Theoretische verklaringen zijn vaak saai en laten weinig ruimte over voor de magie van het proces, de zoektocht.

Immers - elke serieuze kunstenaar heeft een vraag die beantwoordt moet worden en de stappen op de zoektocht leiden tot een hoeveelheid werk, een oeuvre.

September 2013, twee maanden na haar verblijf in Sunday-morning@ekwc spreek ik Ineke over haar residentie. In haar Amsterdam's atelier, temidden van de honderden keramische werkstukken praten wij over de zintuigelijke waarnemingen van de nieuwe sieraden collectie. Op tafel ligt de rijke, zacht

Artist's talk - *The dynamics in stillness*

How important is it to return to questions raised at the beginning of an artistic research? Is it necessary to give an account? Theoretical explanations are very often boring, leaving scarcely any room for the magic of the proces, the quest.

However - each serious artist has a question that needs answering and the steps in the quest lead to a multitude of work, an oeuvre.

September 2013, two months after her stay at Sunday-morning@ekwc I talk to Ineke about her residency. In her Amsterdam studio surrounded by hundreds of ceramic pieces we talk about the sensory perception of the new collection of jewellery. The rich, softly glowing bounty is displayed on the

glanzende buit uitgestald, het is een overweldigende hoeveelheid materiaal. Met ernaast prachtige proefjes van speciaal gedraaide koorden uit het Textiellab die er draagbare sieraden van moeten maken.

Ineke zegt: 'Ik ben in een nieuw onderzoek terecht gekomen. Hoe voeg ik de elementen - kralen in breedste zin van het woord - samen in deze laatste stap naar draagbare sieraden? Het koord moet ondergeschikt zijn aan de keramische stukken. Het koord bepaald wel hoe de elementen aan elkaar schakelen, hoe ze bewegen, of ze gefixeerd zijn of niet, zelfs wat voor geluid ze maken bij bewegingen van de drager. De stukken zijn heel verschillend van karakter: handjes voortgekomen uit de 3D scan en CAD/CAM gefreesde malen; de kralen die op klassieke manier op de draaischijf zijn gemaakt en de met de hand geduwde krullen en lijntjes. Elk element moet een vervolg krijgen om het draagbaar te maken. Ze vragen allemaal om een eigen oplossing of antwoord, daarom is zoveel tijd nodig om dit onderzoek tot een einde te brengen!'

table, it is an overwhelming amount of material. Next to it are splendid samples of specially twined cords from the Textile lab which will make it into wearable jewellery.

Ineke says: 'I have ended up in a new research. How do I combine the elements - beads in the widest meaning of the word - in this last step towards wearable jewellery? The cords have to be subordinate to the ceramic pieces. Yet the cord determines how the elements connect with each other, how they move, if they are fixed in one place or not, even which sound they make when the wearer moves around. The pieces are very different in character: that evolved out of the 3D scan and CAD/CAM milling moulds; the beads turned in classic fashion on a potter's wheel and the handmade curls and linear shapes. Each element needs a follow-up in order to be wearable. All of them demand an individual solution or answer. That's why I need so much time to resolve this research.'

'Is je oorspronkelijke idee over het verplaatsen van volumes uitgevoerd?'

'Ik kon het idee heel direct en letterlijk overbrengen en heb alles met hand gevormd door in de klei te duwen met mijn vingers of op de schijf te draaien. Al mijn collecties gaan over een eigen dynamiek. Ik ben tevreden met de dynamiek in deze serie. De vorm van het materiaal komt voort uit de beweging. De beweging wordt in de klei stilgehouden, bevroren, de ongebakken klei gaat zo de oven in en het directe overbrengen staat er dan in vast!'

'In de boekjes zijn verstilde foto's van jou aan het werk. Jouw onderzoek gaat over de dynamiek van het bewegen, het verplaatsen van massa door een lichaam - 'shifting mass'. Dit lijkt een tegenstelling.'

'Mijn eindexamenwerk ging op een conceptuele manier over bewegen. Er stond een rek waar je koppeltje kon duikelen, met je hele lichaam snel ronddraaien. In een later project ging het over 'watergaten' creëren, ook door je hele lichaam te gebruiken. Nu heb ik voor een kleiner formaat, de

'Did you execute your initial idea about shifting volumes?'

'I was able to translate the idea directly and quite figuratively and shaped everything by hand by pushing my fingers into the clay and working on the potter's wheel. All of my collections are about a specific dynamic. I am satisfied about the dynamics of this series. The form of the material evolves out of a movement. The movement is fixed in the clay, frozen, the unbaked clay enters the kiln and thus the direct transmission is imprinted.!'

'The books contain still images of you at work. Your research is about the dynamics of movement, the dislocation of mass by a body - shifting mass. This seems to be a controversy.'

'My final exam work was about movement, in a conceptual way. There was a horizontal bar where you could do a head-over-heels, turn round and round with your whole body, very fast. In a later project it was about creating "waterholes" by using your whole body. Now

hand gekozen om de beweging klein te houden. Als ik het in Sundaymorning@ekwc net zo fysiek had benaderd door een beweging met mijn hele lichaam in de klei te maken was het misschien een interessant onderzoek geworden. Maar dan had ik alsnog een stap moeten zetten om het toepasbaar te maken. Ik was niet geïnteresseerd in een autonome vorm maar wilde uitzoeken hoe ik dynamische keramische vormen op het lichaam draagbaar kon maken. Het voordeel van een klein formaat is ook dat je het maakproces beter kan sturen. De uitdaging was immers om sieraden te maken uit keramiek. Wat ik in mijn onderzoek ben tegen gekomen is de breekbaarheid van keramiek, het gewicht, de tactiliteit en - dat het geluid maakt.

Om op de eerdere opmerking over verstillings terug te komen: werken in keramiek vergt veel concentratie en geduld. Het produceren aan de draaischijf heeft een monotoon en verslavend karakter, je wilt elke kraal beter maken dan de vorige, doorgaan! Door de wetmatigheden van het materiaal zoals de lange droogtijden, de

I choose a smaller size, the hand, in order to keep the movement small. If I had approached the question in a more physical way by making a movement in clay with my whole body I could have ended up with a very interesting research. But I would still have to make a step to make it applicable. I was not interested in an autonomous form but wanted to find out how to make dynamic ceramic forms which are wearable on the body. As well the advantage of a small size lies in better control of the production proces. The challenge was to make jewelry out of ceramics. What I encountered in my research was the fragility of ceramics, the weight, the tactility and - it produces sound. To return to the former remark about stillness and dynamics: working in ceramics demands a lot of concentration and patience. Producing on a potter's wheel has a monotonous and addictive character, you want to make each bead better than the last one, push forward! The rules of the material -

stookperiodes en de lastige bepalingen van kleur bij het glazuren moet je veel geduld opbrengen en goed leren plannen. Je komt in een andere verstilde wereld van dit materiaal terecht. De zintuiglijke dynamiek van het keramische sieraad - het gewicht, de temperatuur op de huid, de reflectie van licht op de zachte kleuren, de beweging, het geluid, het schuren van elementen aan elkaar is pas te ervaren bij het dragen op je lichaam.'

Monika Auch,
oktober 2013

long drying periods, the firing times and complicated determinations of colour in the glazing proces - demand a lot of patience and planning. You end up in another still world of this material. The sensory perceptive dynamics of ceramic jewellery - the weight, the temperature on skin, the reflection of light on the soft colours, the movement, the sound, the friction of elements with each other can only be experienced by wearing it on your body.'

17 necklace in progress *sediment series*

13 necklace in progress sediment series

concept / concept

Ineke Heerkens
inekeheerkens.nl

+ Willem van de Ven
studiowdvd.nl

tekst / text

Ineke Heerkens

+ Monika Auch

tekst redactie / text editing

Monika Auch

ontwerp / design

Willem van de Ven

fotografie / photography

Ineke Heerkens
+ Adriana Ionascu

+ Doris Maninger
+ Sander Alblas

+ Jantje Fleischhut